
Komedija Pijani na odru MGL-ja

RADIO SLOVENIJA 1, 08.12.2017, **DOGODKI IN ODMEVI**, 15.51

Na velikem odru Mestnega **gledališča ljubljanskega** so sinoči premierno uprizorili leta 2014 napisano črno komedijo ruskega dramatika Ivana Viripajeva Pijani. To je tretja igra tega uveljavljenega avtorja v omenjenem gledališču. Poslovenila jo je Tatjana Stanič, režiser je bil Juš **A.** Zidar. Premiero si je ogledala Staša Grahek.

STAŠA GRAHEK: Junaki Viripajeva niso navadni pijanci, so ljudje, ki so zunaj pijanosti vpeti v običajno življenje in v njem tudi funkcionirajo. Pijanost, ki jih je, kot se zdi, doletela v prelomnih trenutkih njihovih življenj, je sicer stanje popolne razpuščenosti, hkrati pa tudi neobičajne iskrenosti in uvida. Zgradba igre je preiščena, 14 oseb, dve dejanji, osem prizorov, v katerih se osebe srečujejo, ločujejo, zapletajo, odhajajo, predvsem pa veliko, veliko preveč govorijo. Glavne teme njihovih monoloških dvogovorov so ljubezen, bog in smisel, h katerim vsi bolj ali manj ponesrečeno stremijo. Pijanost in noč jim paradoksalno pomagata, da iznenada vidijo globlje in dlje in razmišljajo bolj trezno. Nočni pijanski prizori Viripajeva se v režiji Juša **A.** Zidarja odvijajo na bolj ali manj praznem odru, vrsta rdečih vrat nakazuje možne izhode. Liki v glavnem postavajo, se majejo, opotekajo in padajo, njihovo nelagodje v pijanosti in življenju na sploh je nezgrešljivo, še poudarja ga dejanska praznina okrog njih, odsotnost česarkoli na kar bi se lahko oprli. Trdna struktura igre se v uprizoritvi razkroji v dolg in ne prav razumljiv skupinski delirij, v katerem izrečeno v glavnem izzveni v prazno, kljub nekaterim močnim igralskim nastopom med katerimi je treba omeniti vsaj Sebastjana Cavazzo in Marušo Majer. Vrata, ki jih s pijanskim iskanjem smisla, boga in ljubezni odpira Viripajev, pa v uprizoritvi vseeno ostanejo priprta.